CineFiles
University of California
Berkeley Art Museum & Pacific Film Archive

Document Citation

Title	**Jean-Luc Godard**
Author(s)	
Source	*Svenska Filminstitutet*
Date	1988
Type	flyer
Language	Swedish
Pagination	
No. of Pages	1
Subjects	Godard, Jean Luc (1930), Paris, France
Film Subjects	Une femme mariée (A married woman), Godard, Jean Luc, 1964 Deux ou trois choses que je sais d'elle (Two or three things I know about her), Godard, Jean Luc, 1967 Les sept péchés capitaux (The seven deadly sins), Dhomme, Sylvain, 1962 Une femme est une femme (A woman is a woman), Godard, Jean Luc, 1961 À bout de souffle (Breathless), Godard, Jean Luc, 1959 Made in U.S.A., Godard, Jean Luc, 1966 Le petit soldat (The little soldier), Godard, Jean Luc, 1960 Les carabiniers (The soldiers), Godard, Jean Luc, 1963 Vivre sa vie (My life to live), Godard, Jean Luc, 1962

WARNING: This material may be protected by copyright law (Title 17 U.S. Code)

Masculin-féminin, Godard, Jean Luc, 1966
La chinoise (The chinese girl), Godard, Jean Luc, 1967
Pierrot le fou, Godard, Jean Luc, 1965
Le mépris (Contempt), Godard, Jean Luc, 1963
Bande à part (Band of outsiders), Godard, Jean Luc, 1964
Alphaville, Godard, Jean Luc, 1965

Jean-Luc Godard

Det senaste vi läst om Jean-Luc Godard är att han i dagarna lett 2 000 demonstranter utanför la Cinémathèque Francaise's filmsal i Chaillot-palatset, inte i protest mot kriget i Vietnam — utan i protest mot att cinematekets styrelse avsatt Henri Langlois, skaparen av världens största filmarkiv, från hans tjänst som arkivets direktör. Godard lär ha fått känna på polisbatongen, lätt blodvite lär ha uppstått, glasögonen gått i kras. Henri Langlois har med sin unika filmsamling och progressiva visningspolitik fostrat en talrik generation "filmologer" och bland dem är Jean-Luc Godard kanske den regissör som mest medvetet och explicit använt filmhistoria som rekvisita i sina filmer.
Föreliggande filmserie är i huvudsak sammanställd av Richard Roud, filmkritiker i Manchester Guardian och Londonkorrespondent för Cahiers du Cinéma. Han har även signerat de flesta filmkommentarerna nedan. Roud har sedan 1959 arrangerat filmserier vid National Film Theatre i London och sedan 1965 vid Lincoln Center i New York.

Rouds urval av "kommenterande" filmer är mer stimulerande än definitivt. Godard är som sagt en mycket filmmedveten regissör men också en entusiastisk kritiker och filmbesökare. Denna filmserie vill försöka förmedla något av den filmtradition, — dess klichéer, tekniker, stilar och regissörer — som Godard både använder och överträffar. Vad man än vill inläsa av inflytande och parallellitet i Godards filmer så är de samtliga djupt originella uttryck för en unik och fascinerande filmpersonlighet.
Samtliga seriens långfilmer har svenska eller skandinaviska texter. På grund av svårigheter vid bokningen har inte alla Godards filmer kunnat presenteras i kronologisk ordning. *A.-L. W.*

Söndag den 10 mars kl. 19.00
LE PETIT SOLDAT / DEN LILLE SOLDATEN
Prod.: George de Beauregard — Société Nouvelle de Cinéma, Paris 1960.
Medv.: Michel Subor, Anna Karina.
Det är svårt att förstå idag att den här filmen var bannlyst i Frankrike i flera år och egentligen inte på grund av tortyrscenerna, utan bara för att den vågade handla om kampen mellan franska och algeriska terrorister i Genève. I likhet med Conrad's UNDER WESTERN EYES vinner den hotande och ångestmättade storyn mycket på att utspelas i den fridfullaste bland städer. Detta var Godards första film med Anna Karina och liksom för att fira det låter han i filmens mest överväldigande avsnitt hjälten cirkla runt henne med en kamera, hanterad som ett maskingevär. Genom att anfalla henne ur alla tänkbara vinklar bygger han upp en andlös mosaik, där varje facett är Anna Karina.

Förprogram: **OPERATION BETON**
Prod.: Actua Films, Genève, 1954.

Söndag den 10 mars kl. 21.00
PICKPOCKET / FICKTJUVEN
Prod.: Leon Sanz, Paris 1959.
Regi: Robert Bresson.
Medv.: Martin Lassalle, Marika Green.
FICKTJUVEN inbjuder till en intressant jämförelse med DEN LILLE SOLDATEN, som kom till ett år senare. Bägge filmerna handlar om en mans "via crucis", men typiskt nog bjuder Bressons film till skillnad från Godards på en happy end. Filmerna har även det gemensamt, att regissörerna lagt ner lika stor möda på ljudbandet som på det visuella. Stilen i båda filmerna är elliptisk för att inte säga oklar. Men den fundamentala skillnaden mellan dem uttryckes bäst av Godard själv: "Den procedur jag använt är helt motsatt Bressons i FICKTJUVEN, där dramat ses inifrån. Hur kan man visa insidan? Jo, tänker jag mej, genom att så noggrant som möjligt redovisa utsidan."

Tisdag den 12 mars kl. 19.00
A BOUT DE SOUFFLE / TILL SISTA ANDETAGET
Prod.: George de Beauregard — Société Nouvelle de Cinéma, Paris 1959.
Medv.: Jean-Paul Belmondo, Jean Seberg.
TILL SISTA ANDETAGET är idag lika fascinerande och spännande som någonsin, men den framstår nu som något förändrad. De beryktade "jumpcuts" verkar ha försvunnit — man märker dem knappast — så till den grad permanent och allestädes förekommande har denna teknik blivit inom den samtida filmen. Samma sak gäller tagningarna med handkamera, som på sin tid gav anledning till så mycket rabalder; även de är praktiskt taget omärkbara nu. Vad som däremot är mer iögonfallande nu är Godards känsla för komposition och den kraft med vilken han svetsat ihop sin film.

Förprogram: **UNE FEMME COQUETTE**
Prod.: Jean-Luc Godard (Geneva) 1955.
Medv.: Marie Lysandre, Roland Tolma.

Tisdag den 12 mars kl. 21.00
SCARFACE, SHAME OF THE NATION / SCARFACE, CHICAGOS SISTA GANGSTER
Prod.: United Artists, USA 1932.
Regi: Howard Hawks.
Medv.: Paul Muni, George Raft.
"När jag gjorde TILL SISTA ANDETAGET", sade Godard, "visste jag mycket litet om livet och ännu mindre om gangsters. Allt jag kunde göra var att planka från filmer jag sett. Och TILL SISTA ANDETAGET bygger i mycket högre grad på modeller som SCARFACE och andra amerikanska thrillers än på personliga erfarenheter av den undre världen." Givetvis blev TILL SISTA ANDETAGET något helt annat än SCARFACE, men liksom Hawks mästerverk är den allra bäst, när skjutjärnen tystnar. I båda filmerna utkämpas den verkliga konflikten inte mellan hjälten och samhället utan inom hjälten själv.

Fredag den 15 mars kl. 19.00
PIERROT LE FOU / TOKSTOLLEN
Prod.: Rome — Paris Films — Dino De Laurentiis, 1965.
Medv.: Jean-Paul Belmondo, Anna Karina.
TOKSTOLLEN är helt enkelt en historia om hur en man bryts ner av kärlek — frånsett det faktum att den inte berättar någon historia. Godard använder istället storyn för att uttrycka en synpunkt, en livsfilosofi eller ett känslomönster. I många avseenden är TOKSTOLLEN Godards friaste och mest experimentella film hittills. Hellre än att förlora tid på förklarande framställningar avbryter han helt enkelt historien som i ett No-spel och låter en av personerna gå fram till kameran och säga oss något. För det mesta fungerar detta och det tvingar oss att ompröva berättarens roll inom filmen.

Förprogram: **TOUS LES GARÇONS S'APPELLENT PATRICK**
Prod.: Les Films de la Pléiade, Paris 1957.
Medv.: Jean-Claude Brialy, Nicole Berger.

Fredag den 15 mars kl. 21.00
YOU ONLY LIVE ONCE / MAN LEVER BARA EN GÅNG
Prod.: United Artists, USA 1937.
Regi: Fritz Lang.
Medv.: Henry Fonda, Sylvia Sidney.
"Då jag gjorde TOKSTOLLEN", sade Godard, "ville jag att den skulle bli något av MAN LEVER BARA EN GÅNG, en historia om det sista levande romantiska paret, ättlingar till La Nouvelle Héloïse och Werther." Nu blev den ju inte precis sådan. Men i alla fall är MAN LEVER BARA EN GÅNG i likhet med TOKSTOLLEN en bitter historia om den destruktiva kraften hos de kalla, likgiltiga eller osympatiska människorna här i världen. Handlingen i Langs film är i TOKSTOLLEN snyggt omvänd: en f. d. straffånge försöker sig på ett hederligt liv för sin frus skull.

Söndag den 17 mars kl. 19.00
VIVRE SA VIE / LEVA SITT LIV
Prod.: Les Films de la Pléiade, Paris 1962.
Medv.: Anna Karina, Sady Rebbot.
TILL SISTA ANDETAGET och EN KVINNA ÄR KVINNA var intressanta men inte övertygande filmer. DEN LILLE SOLDATEN var under flera år förvisad till sina plåtkantiner. För många var det därför LEVA SITT LIV som först uppdagade att Godard inte bara var en av de intressantaste regissörerna inom den franska vågen, utan den mest betydande av alla. Och LEVA SITT LIV är fortfarande, sju år senare, ett av hans största verk. Det blev Anna Karinas genombrott och visade att Godard höll på att skapa en ny filmestetik, baserad på ett slags abstrakt behandling av den filmade verkligheten.

Förprogram: **CHARLOTTE ET SON JULES**
Prod.: Les Films de la Pléiade, Paris 1958.
Medv.: Jean-Paul Belmondo, Anne Colette.

Söndag den 17 mars kl. 21.00
LA PASSION DE JEANNE D'ARC / EN KVINNAS MARTYRIUM
Prod.: Société Générale, Paris 1928.
Regi: Carl Th. Dreyer.
Medv.: Maria Falconetti, M. Silvain.
"Det vackraste landskapet," lär Dreyer ha sagt, "är det mänskliga ansiktet". Hans EN KVINNAS MARTYRIUM är förvisso ett magnifikt belägg för denna övertygelse och Godards inklipp av en hel sekvens från denna film i LEVA SITT LIV antyder hur mycket han beundrar Dreyer (redan i DEN LILLE SOLDATEN spelar Anna Karina en person vid namn Monica Dreyer). "När Nana gråter på bio över Jeanne D'Arc i LEVA SITT LIV," skrev Tom Milne, "räddas Dreyers film med ens undan den dammiga aura som omger gamla filmminnen. Den är inte längre någon klassiker som skall vördas utan ett stycke levande film att uppleva."

Tisdag den 19 mars kl. 19.00
LES CARABINIERS
Prod.: Rome — Paris Films (Paris) — Laetitia (Rom) 1963.
Medv.: Marino Masé, Albert Juross.
LES CARABINIERS var den första av Godards filmer som gav sig i kast med ett "stort" ämne — det största i vår tid: kriget. Men den skiljer sig från all annan antikrigsfilm som dittills gjorts. "Jag borde ha förklarat i förtexterna," sa Godard efteråt, "att det rörde sig om en fabel — jag har försökt filma kriget lidelsefritt, utan vare sig rädsla, heroism, mod eller feghet. På samma sätt som Franju filmade slakterierna i DJURENS BLOD, fast utan närbilder, eftersom en närbild automatiskt har en emotionell verkan."

Förprogram: **LE SANG DES BÊTES / DJURENS BLOD**
Regi: Georges Franju, 1949.

Tisdag den 19 mars kl. 21.00
PAISA / BEFRIANDE ELD
Prod.: OFI, Italien 1946.
Regi: Roberto Rossellini.
Medv.: Maria Michi och amatörer.
Godard har varit oerhört påverkad av Rossellinis uppfattning om film: hans sökande efter "sanningens härlighet", hans sätt att blanda dokumentära och fiktiva element. Och Rossellini arbetade själv med bearbetningen av LES CARABINIERS efter en italiensk pjäs. VIAGGIO IN ITALIA är kanske den mest "godardska" av Rosselinis filmer, men BEFRIANDE ELD förebådar, speciellt i slutavsnittet, den atmosfär och färg vi finner i LES CARABINIERS.

Fredag den 22 mars kl. 19.00
LE MEPRIS / FÖRAKTET
Prod. Rome — Paris Films — Films Concordia, Paris 1963.
Medv.: Brigitte Bardot, Michel Piccoli.
FÖRAKTET är ett av Godards främsta verk. Filmen, som är en fri bearbetning av Moravias roman "Il Disprezzo", handlar om ett äktenskaps upplösning och om en films upplösning. Den utspelar sig i Rom och på Capri och berättar om en pjäsförfattare, som säljer sin själ till en amerikansk producent. Amerikanen beställer en bearbetning av Homeros' Odyssé, vilket får till resultat att författaren förlorar sin hustru. För att ytterligare komplicera förvecklingarna spelas regissören i filmen av Fritz Lang och Anna Karinas roll innehas av en oigenkännlig Birgitte Bardot.

Förprogram:
LA PARESSE (episod ur LES SEPT PECHES CAPITAUX DE SJU DÖDSSYNDERNA)
Prod.: Films Gibé—Franco—London Films—Titanus, 1961.
Medv.: Eddie Constantine, Nicole Mirel.

Fredag den 22 mars kl. 21.00
UNE FEMME MARIEE / EN GIFT KVINNA
Prod.: Anouchka Films — Orsay Films, Paris, 1964.
Medv.: Macha Méril, Bernard Noël.
EN GIFT KVINNA är egentligen framgent av en film försedd med undertexter, eller snarare ett kollage av fyra olika filmstilar. Där finns de vanliga scenerna ur en gift kvinnas vardag. Mellan dessa scener har sju olika cinéma-vérité-liknande avsnitt klippts in. Det tredje kollagematerialet har hämtats från reklamvärlden och visar det efemära i modern livsföring, som Godard fäster enorm vikt vid. Slutligen ingår vad man skulle kunna kalla "stilleben": tre avsnitt med kärlekisscener.

Tisdag den 26 mars kl. 19.00
BANDE A PART / EN RÖVARHISTORIA
Prod.: Anouchka Films — Orsay Films, Paris, 1964.
Medv.: Anna Karina, Claude Brasseur.
I EN RÖVARHISTORIA återvänder Godard i viss mån till den värld han visade i TILL SISTA ANDETAGET — de utanförståndes, marginalmänniskornas värld. Största delen av handlingen utspelas i Paris' förstäder och Godard har tillsammans med sin fotograf lyckats förvandla denna i grunden vederstyggliga miljö till en drömlikt skön och gripande skådeplats. De tre huvudpersonerna står och vacklar vid brottets avgrund, men som ofta hos Godard utesluter detta inte ett slags hysterisk munterhet — dans på kanten av en vulkan, som t. ex. i en av Godards största visioner av storstaden, där man dansar Madison i ett kafé vid Paris' portar.

Förprogram: UNE HISTOIRE D'EAU. Prod.: Les Films de la Pléiade, Paris, 1958. Medv.: Jean-Claude Brialy, Caroline Dim.

Tisdag den 26 mars kl. 21.00
TIREZ SUR LE PIANISTE / SKJUT PÅ PIANISTEN
Prod.: Films de la Pléiade, Paris, 1960.
Regi: François Truffaut.
Medv.: Charles Aznavour, Albert Rémy.
Denna film, liksom EN RÖVARHISTORIA, var baserad på en amerikansk thriller utgiven i den populära "Série Noire". Båda hade av sina upphovsmän överförts till fransk miljö, men när Truffaut filmade salig David Goodis' roman måste man, även utan kännedom om originalalstret, känna att ursprungsmaterialet inte var inhemskt. Däremot var det inte många av dem som såg EN RÖVARHISTORIA som uppfattade, att den byggde på en roman, "FOOL'S GOLD", som utspelar sig i Los Angeles.

Fredag den 29 mars kl. 19.00
ALPHAVILLE, UNE ETRANGE AVENTURE DE LEMMY CAUTION / ALPHAVILLE, ETT FALL FÖR LEMMY CAUTION
Prod.: Chaumiane (Paris) — Filmstudio (Rome), 1965.
Medv.: Eddie Constantine, Anna Karina.
ALPHAVILLE har beskrivits som "Tarzan contra IBM" (och detta var i själva verket den ursprungliga titeln). ALPHAVILLE, som formellt är en science-fictionhistoria, handlar egentligen om dagens fasor, inte morgondagens. Och Alpha 60, huvudstaden i den elektroniska världen, är dagens Paris. Smärtans huvudstad. Visuellt var det Godards mest slående film sedan LEVA SITT LIV, en sorts konsolidering av alla hans tidigare filmer och en fingervisning om det mer abstrakta grepp som präglar de senare filmerna.

Förprogram: LE GRAND ESCROC / MARAKESH. Episod för LES PLUS BELLES ESCROCUERIES DU MONDE / BROTTSLIGT UPPSÅT. Prod.: Ulysse Prod. (Paris) — Primex Films (Marseille) — Vides (Rom) — Toho (Tokyo) — Caesar Film Amsterdam), 1963. Medv.: Jean Seberg, Charles Denner.

Fredag den 29 mars kl. 21.00
THE TRIAL / PROCESSEN
Prod.: Paris — Europa. Prod. Paris 1962.
Regi: Orson Welles.
Medv.: Anthony Perkins, Jeanne Moreau.
Det finns många uppenbara beröringspunkter mellan Welles' filmversion av Kafkaromanen och ALPHAVILLE, om inte annat så genom utnyttjandet av redan existerande miljöer för att frammana bilden av en olycksbådande framtid. I stället för att dölja detta kan man säga att Godard, då han engagerade Akim Tamiroff, gjorde en hyllning till Welles' film. Emellertid är skillnaderna mellan de båda filmerna lika betydande som likheterna och de båda utgör en fascinerande kontrast till varandra.

Söndag den 31 mars kl. 15.00
LA CHINOISE / KINESISKAN
Prod.: Prod. de la Guéville — Parc Film — Athos Films — Simar Films — Anouchka Films, Paris 1967.
Medv.: Anne Wiazhemski, Jean-Pierre Léaud.
"Det viktigaste och mest oväntade som hänt under de senaste tio åren", skriver Godard, "är den opposition som utvecklats ända från 1956 mellan det kinesiska och det ryska kommunistpartiet." Denna film handlar om en grupp franska ungdomar, som under ett sommarlov försöker tillämpa de teoretiska och praktiska metoderna hos Mao. Liksom i MASKULINUM FEMININUM använder sig Godard av en riklig kommentar utanför berättelsen samt av direkta kameraintervjuer och illustrationer till dialogen i rent didaktiskt syfte.

KLUBBMÖTE

Vid ett möte i Filmklubben den 13 februari utsågs nio personer att utgöra en interimistisk styrelse för ett klubbråd, avsett att på olika sätt tillvarataga klubbmedlemmarnas intressen. Vid ett nytt möte tisdag 26 mars efter visningen av filmen EN RÖVARHISTORIA, som beräknas sluta kl. 20.40 kommer interimstyrelsen att lägga fram förslag till stadgar och övriga planer.

Söndag den 31 mars kl. 19.00
UNE FEMME EST UNE FEMME / EN KVINNA ÄR EN KVINNA
Prod: Rome-Paris Films, Paris 1961.
Medv: Anna Karina, Jean-Paul Belmondo.
Denna film, som baserar sig på ett par rader av Geneviève Cluny (samma som De Broca använde som grund för LES JEUX DE L'AMOUR), utgör i själva verket en hyllning till amerikansk musical, vilket underteterna ymnigt klargör. Det intressanta är att Godard ursprungligen ville att Gene Kelly skulle spela med i filmen men sedan förnuftigt nog beslöt att somliga företeelser omöjligen kan återupplivas och att en hyllning inte innebär återuppståndelse. Så gjorde han sin amerikanska musical helt enligt godardskt, parisiskt mönster.

Förprogram: LE NOUVEU MONDE. Episod för ROGOPAG. Prod: Arco Film-Cineriz-Lyre Film, 1962. Medv: Alexandra Stewart, Jean-Marc Bory.

Söndag den 31 mars kl. 21.00
THE PAJAMA GAME / PYJAMASLEKEN
Prod: Warner Brothers, USA 1958.
Regi: George Abbott, Stanley Donnen.
Medv: Doris Day, John Raitt.
Betydelsen av amerikansk komedi på 30-talet och musikfilmerna på 40- och 50-talen var i Godards ögon att de återförde den snabba handlingen och att de lät åskådaren ryckas med och njuta helt för stunden. "Charmen hos PYJAMASLEKEN," säger han, "beror på att den förefaller klippt — eller filmad — direkt ur levande livet, precis som det såg ut. Infångat liv." Detta förklarar i många avseenden varför flera av Godards filmer ser ut som de gör. Och oavsett detta är PYJAMASLEKEN en mycket underhållande film.

Tisdag den 2 april kl. 19.00
MASCULIN FEMININ / MASKULINUM FEMININUM
Prod: Anouchka Films — Argos Films (Paris) — Svensk Filmindustri — Sandrew (Stockholm) 1966.
Medv: Jean-Pierre Léaud, Chantal Goya.
Trots ett anspråkslöst yttre är detta en av Godards viktigaste filmer. Den är nära besläktad med EN GIFT KVINNA både vad gäller den frispråkighet med vilken den berör tabubelagda ämnen och vad beträffar stilen. Den lilla story som finns är bräckligt länkad vid temat och den berättande tekniken är högst okenventionell. Filmen är en undersökning av den generation som nyss fyllt tjugo och handlar om "Marx' och Coca-Colas barn". Den är den första i den trilogi (som dessutom innefattar MADE IN USA och TVÅ TRE SAKER JAG VET OM HENNE) som behandlar det nya amerikaniserade samhället i Frankrike.

Tisdag den 2 april kl. 21.00
CHRONIQUE D'UN ETE / DEN SOMMAREN
Prod: Argos Films, Paris 1961.
Medv: Marcelline, Mary-Lou.
Godards MASKULINUM FEMININUM var efter vad som påstås ett försök att för Paris i december göra det som Jean Rouch och Edgar Morin gjorde för staden en sommar. Och DEN SOMMAREN utgör en fascinerande kontrast till ett av Godards mer hermetiska uttalanden: "Skönhet och sanning har två poler: den ena dokumentär, den andra fiktiv. Man kan börja med endera av dem. Min utgångspunkt är dokumentär och jag försöker ge detta stoff det fiktivas sanningsvärde. Det är därför jag alltid arbetar med proffessionella skådespelare."

Fredag den 5 mars kl. 19.00
MADE IN USA
Prod: Rome-Paris Films — Anouchka Films — S.E.P.I.C., Paris 1966.
Medv: Anna Karina, Laszlo Szabo.
Godards svåraste film, där han drivit ett försök till uppsplittring av storyn till sin yttersta gräns, är också èn av hans visuellt vackraste och mest fascinerande filmer. Denna egendomliga hopsmältning av THE BIG SLEEP, Ben Barka-affären och Kennedymordet beskrivs bäst med en av Anna Karinas repliker i filmen: "Det känns som om jag var med i en Walt Disney-film, fast en där Humphrey Bogart spelar — alltså en politisk film." Jämsides med TVÅ TRE SAKER JAG VET OM HENNE är det dessutom den mest bitande analys av Femte Republiken som gjorts på film.

Fredag den 5 mars kl. 21.00
DEUX OU TROIS CHOSES QUE JE SAIS D'ELLE / TVÅ TRE SAKER JAG VET OM HENNE
Prod: Anouchka Films — Argos Films — Les Films de Carosse — Parc Film, Paris 1966.
Medv: Marina Vlady, Roger Montsoret.
TVÅ TRE SAKER är enligt Godards egna ord en sociologisk essay i romanform men inte skriven med ord utan med musikaliska tecken. Den är ambitiösare än MADE IN USA både i sitt motiv — det utgörs av hela parisregionen — titelns "henne" — och i sitt form. "I detta ögonblick," skriver Godard, "håller hela Paris på att omorganiseras i stor skala. Och det har slagit mig att det faktiskt håller på att transformeras till en jättelik bordell. Dess invånare är som prostituerade: lydiga och stillatigande inför vilken behandling som helst. Det är prostitutionen i det moderna livet jag har velat filma."

Lördag den 6 april kl. 12 i Moderna Muséet, Skeppsholmen

GODARD MELLAN KLOCKAN 12

Kl. 12 den 6 april inbjuder Filmklubben till ett stort "sit-in" om Jean Luc Godard och hans filmer. Under 12 timmar visas kontinuerligt en eller två akter ur samtliga Godards långfilmer. Samtidigt kan man lyssna till flera föredrag i en annan sal. Vi väntar besök av bl. a. Godard själv, Richard Roud, Stig Björkman, Carl Slättne och flera andra. Muséets restaurang kommer att vara öppen.
Ett speciellt inträdeskort (10 kr) kommer att säljas i samband med klubbens visningar och på Svenska Filminstitutet.
Ett separat programblad om detta kommer senare att tillsändas klubbens medlemmar.

VISNINGARNA ÄGER RUM

Tis-, fre- och söndagar kl. 19.00 och 21.00 samt söndagar kl. 15.00, om ej annat anges, i ABF-husets Z-sal, Sveavägen 41, Stockholm C. Alla kan bli medlemmar som fyllt 15 år. Medlemskortet kostar 10 kr och gäller för ett verksamhetsår som legitimation vid entré och vid köp av termins- rabatt- och kvällskort. Det innefattar även entré till tre valfria föreställningar. Terminskort gällande för en termins samtliga föreställningar kostar 50 kr. Rabattkort gällande för 5 valfria föreställningar kostar 15 kr. Kvällskort för enstaka föreställning kostar 5 kr. Observera: Medlemskortet och övriga kort är personliga och kan ej överlåtas. Gäst som ej är medlem i klubben kan alltså ej medföras. Medlemskortet köpes antingen på Svenska Filminstitutet, Kungsgatan 48 Sthlm C, eller i samband med visningarna i Z-salen, där även övriga kort tillhandahålles. Medlemmarna erhåller per post underrättelser om klubbens verksamhet. Meddela därför adressändring per post till medlemsregistret på Filminstitutet. Rätt till ändring i programmet förbehålles.

SVENSKA FILMINSTITUTE **ABF-HUSET:s Z-SAL, SVEAVÄGEN 4**

WARNING: This material may be protected by copyright law (Title 17 U.S. Code)